TOT BESTRIJDING DER CAFEITE (de nieuwe ziekte) heeft het Geneeskundig Toezicht besloten het toenemend gebruik voor te schrijven van **PACKA Chicorei.** —:— —:— —:—

GEBROEDERS **VANLIER,** 96-100, BRUSSELSTRAAT, **HALLE** HUIS GESTICHT IN 1825.

Stads- & Provincienieuws.

TONGEREN. — Processie. — Bij gelegenheid der kermis zal op Zondag 11 September a.s., na de Hoogmis van 9 uur de prachtige Lieve Vrouwprocessie, met haro voltallige groepen, opnieuw door de straten der stad trekken.

Degenen die ze reeds zagen zullen terug naar Tongeren komen ; voor degenen die ze niet zagen is het eene gelegenheid die ze niet moeten laten voorbijgaan.

— Tombola van het St-Jozefs Patronaat. — De trekking van de 2e reeks is nabij. Koopt de laatste nummers in de voornaamste magazijnen der stad.

— Onze piotjes. — Maandag morgen, rond half vier, werden de Tongenaren uit den slaap gewekt door tromgeroffel en vroolijk muziek : het was het le linieregiment, met staf en muziek, komende van Luik, dat onze stad binnentrok.

Onze piotjes zagen er weinig vermoeid uit van hunnen nachtelijken tocht. Spoedig waren zij opgefrischt en Maandag, gansch den dag, zag men ze in onze straten slenteren.

's Avonds gaf het muziekkorps van het regiment een puik concert op het kiosk der Groote Markt, onder leiding van Luitenant Renkin. Deze was zwart van volk : geen enkel muziekliefhebber was thuis gebleven om naar deze flinke uitvoering te komen luisteren. Het concert werd gesloten door het Nationaal lied, dat geestdriftig werd toegejuicht.

Dinsdag morgen, rond 5 ure, stonden onze dappere landsverdedigers wederom in het gelid : zij verlieten onze stad om naar Genck te vertrekken, en van daar zich naar het kamp van Beverloo te begeven.

— Syndicale werking. — De ongehoorde bloei onzer christene werking op maatschappelijk gebied gaat voort, immer vooruit. Sedert een veertiental dagen heeft ons werkensverbond bijna vijftig leden bijgewonnen, bijzonder uit de rangen der stakende mijnwerkers en onder dezen was een groot gedeelte socialistische gesyndikeerden, wier oogen open gaan en naar ons overkomen.

Dinsdag avond had in den Volksbond weeral eene groote volksvergadering plaats, welke de zaal met een aanzienlijk getal mijnen andere werkers deed volloopen.

Heer Alfons Frederix, de voorzitter van het provincaal verbond, en de heeren Mondelaars, vakleider te Luik, in overtuigende redevoeringen hebben nogmaals de staking der mijnwerkers besproken en de eervolle houding der christene vakbeweging doen uitschijnen, terwijl ze op striemende wijze de houding van de « andere » hekelden.

Enkele socialisten waren in de zaal aanwezig, doch ze vonden het geraadzaam hunne spreekbeurt tot eene volgende vergadering uit te stellen !

— Koninklijke Maatschappij « St-Sebastiaan » Concordia. — Verleden Zondag, 21 Oogst, vierden onze schutters weer hoogtijd, ter gelegenheid van hun zoo puik ingericht « al-schietes », waarvan zij, mij dunkens, een specialiteit schijnen te hebben.

Mooi weder, een met vlaggen en girlanden versierde schuttersbaan, een rijk begiftigde prijzenlijst, en een dertigtal deelnemers, in een woord, alles voorspelde dat het een heerlijken dag zou worden.

Rond drie uren waren onze schutters vergaderd en werd er overgegaan tot de loting, teneinde de groepen te vormen, en de schietbeurt van elkeen te bepalen. Naargelang deze voorbereidselen vorderden, daalde, jammer genoeg, ook het pijl van ons tonneke Munich.

De bogen werden gespannen, en zonder dralen werd het een bombardement zonder weerga. Iedereen had het op den eereprijs gemunt. Het schot faalde, en dan wachtte men weer met angst de volgende beurt af. M. Van Herf, na menige welgeplaatste schoten, gelukte er ten slotte in, den bloemenkorf te winnen, dewelke hem onder luidruchtig gejuich werd overhandigd.

Natuurlijk moest er na zulke gsbeurtenis een kleine pause gehouden worden, en werd er nog een lekker pintje getapt.

Even nadien werd de strijd hernomen, even vinnig als te voren, en telkenmale dat een ring doorboord werd hoorde men de « haut-parleurs » de gewonnen prijs aankondigen, « eine knaain », è viëdel eier », « è paör chun veur Sus », enz.

Zoo duurde dat sportje voort totdat men, de schutters vermoeid zijnde, moest overgaan tot het uitloten der nog overblijvende prijzen.

Zulk een gelukt feest kan niet anders dan onze maatschappij doen opbloeien, en wij zijn verzekerd dat voor onze toekomende « al schieting » nog meer « al schieters » zullen zijn.

— Onze Markten. — De heer Neven, burgemeester der stad Tongeren, deelt ons den volgenden brief mede, die hij aan den heer Van Dievoet, Minister van Landbouw, zond te zenden, om de heropening der Tongersche veemarkten te bekomen :

Tongeren, den 24 Oogst 1932.

Waarde Heer Minister,

Ik ben nogmaals zoo vrij bij U aan te dringen om de onmiddellijke heropening van den Veemarkt te Tongeren te bekomen.

Geene gevallen van mond- en klauwzeer bestaan nog te Tongeren of in den omtrek.

Wel zijn er nog gevallen in de omgeving van Hasselt en St-Truiden, waar de veemarkten **niet gesloten** zijn.

Waarom dan nog langer de veemarkt van Tongeren verbieden ?

Dit is waarlijk niet aan te nemen en ik hoop wel, zonder uitstel, het goede nieuws te ontvangen dat de veemarkt van Tongeren toegelaten is.

Aanvaard, waarde Heer Minister, de verzekering mijner hoogachting.

PAUL NEVEN,
Burgemeester der Stad Tongeren.

Vraagt likeuren FRIJNS, HASSELT

— Plechtige Octaaf van St-Gillos te Mulken. — De plechtige octaaf ter eere van St-Gillesk heeft plaats in de kapel van Mulken, van Donderdag 1 tot Donderdag 8 September.

Al de dagen der octaaf H. Mis om 7 uren en om 9 uren. Het Lof om 6 uren.

De dag van het feest, 1 September en de Zondag in de Octaaf, wordt om 9 uren eene plechtige Hoogmis gezongen.

De sluiting heeft plaats op Donderdag 8 September, om 6 uren.

De zegen van St-Gillis wordt gansch den dag door aan de bedevaarders gegeven, en de vereering zijner Relikwie wordt hun terzelvertijd aangeboden.

St-Gillis wordt het gansche jaar door, maar vooral tijdens de Octaaf, op bijzondere wijze vereerd in de kapel van Mulken. Hij wordt vooral aanroepen als patroon tegen geraaktheid, vallende ziekten, koortsen en besmettelijke ziekten.

* * *

DE LEGENDE van St-GILLIS.

— *Sint Gillis of Sint Ægidius* was van koninklijke afkomst en werd omtrent het jaar O. H. 640 te Athenen in Griekenland geboren. Zijne ouders die uitnemend kristelijk en rijk waren, spaarden geene moeite om hem wel op te voeden ; ook deed Ægidius, op korten tijd, zoo grooten voortgang in deugd en geleerdheid, dat hij iedereen tot verwondering strekte.

Van jongs af had hij veel medelijden met de arme menschen, en hij deelde hun, na de dood zijner ouders al zijn goed uit. Op zekeren dag dat hij ter kerke ging vond hij, op zijnen weg, eenen armen zieken man die hem eene aalmoes vroeg. Ægidius, die geen geld had, trok zijn kleed uit en schonk het den noodlijdenden die het aantrok en er oogenblikkelijk door genezen werd. Dit mirakel en vele anderen maakte Ægidius zoozeer vermaard dat hij, die waarlijk ootmoedig was, zich aan den lof der menschen onttrok, en verre van zijn vaderland, God in de eenzaamheid ging dienen.

Hij s ak over zee en kwam in Frankrijk, in de stad Aries aan, waar hij zich bij den H. Caesarius begaf Daar genas hij eenen zieken die reeds drij jaren aan de koorts lee d, en na verblijf van twee jaren, moest hij wederom vertrekken om de hulde der menschen te ontgaan. Niet verre van de Rhône rivier lag eene uitgestrekte wildernis. Daar begaf zich St-Gillis en vond er den heiligen eremijt, met name Veredemius, met wien hij twee jaren bleef wonen. Maar weldra werd hij in zijne kluis ontdekt en van alle kanten kwam men naar hem toegeseild. Hij verliet dan Veredemius om elders eene schuilplaats te zoeken waar niemand hem zou achterhalen. Na den ganschen dag gegaan te hebben kwam hij in een dicht bosch waar hij zich in eene spelonk verborg en niets deed dan bidden en mediteeren.

Wilde kruiden waren zijn voedsel, en God die zijne dienaren niet verlaat zond hem eene hinde die hem met hare melk laafde Daarom wordt St Gillis met dat dier afgeschilderd,

In 't jaar 673 kwam Flavius Wamba, koning der Westergothen in die streek, en het gebeurde dat hij met eenige zijner officieren zich eens ter jacht begaf in het kosch waar St-Gillis verbleef. Niet verre van zijne spelonk ontwaarden zij de hinde en schoten erop, doch de pijl miste het dier, drong de spelonk binnen en kwetste St-Gillis aan den arm ; en aldus ontdekten de jagers den H. Kluizenaar. Deze gebeurtenis ziet men schoon verbeeld op eene schilderij achter den predikstoel en in wit marber uitgekapt op den voorkant van den Hoogen Altaar in St-Gilliskerk te Brugge.

Wamba trachtte door beloften en geschenken den H. man over te halen om zijne wildernis te verlaten en wilde hem naar zijn paleis mede nemen, maar te vergeefs. Alleenlijk op het aanhoudend smeken van den Koning liet hij daar in de wildernis een klooster bouwen waar hij weldra vele religieuzen ontving wier bestiering hij tegen wil en dank aannam. Het is daar dat hij rijk van deugden en verdiensten in hoogen ouderdom in den Heer ontsliep op den 1ste september, tusschen de jaren 720 en 726.

De relikwiën van St-Gillis berusten meestal in de kerk van Sint-Saturninus te Toulouse, waar ze op het einde van het jaar 1500 vervoerd werden om aan de rooving en onteering der goddeloozen onttrokken te worden. De stad Brugge ontving in het jaar 1466 een been uit den arm van den Heilige. Deze kostelijke relikwie werd met groote plechtigheid in de St-Gilliskerk overgebracht, waar ze thans nog bewaard en vereerd wordt.

* * *

Ook de kapel van Mulken bij Tongeren, heeft het geluk eene relikwie van den Grooten Heiligе te bezitten. Reeds eeuwen lang is deze bedevaart wijd en breed vermaard, en komen er jaarlijks duizende pelgrims de H. Relikwie vereeren en den bijstand van St-Gillis afsmeken, als bijzondere patroon tegen geraaktheid, vallende ziekte, koortsen en besmettelijke kwalen.

De toren veel ouder dan de kapel, verraadt door zijnen bouwtrant de XIII eeuw De schilderij van den Hougen Altaar verbeeld eene verschijning van O. L. V. aan St-Gilis. Dicht bij den zij altaar van O. L. V. leest men in 't latijn op eenen grafsteen :

Ægidius, graaf van Mulken, overleden op de viglie van Kerstmis 1553.

Heeft nu deze graaf de oude kapel doen bouwen of heeft hij de reeds bestaande kapel en aan zijnen patroon toegewijd verkozen als beggraafplaats voor hem en zijne familie, dit zullen latere onderzoekingen misschien ophelderen.

Onze H. Vader de Paus Gregorius XVI heeft op den 7 Juni 1837 ten eeuwigen dage eenen vollen aflaat verleend aan alle geloovigen die gebiecht en gecommuniceerd hebbende, gedurende de Octaaf van St-Gillis de kapel van Mulken bezoeken en aldaar bidden ter intentie van de H. Kerk. Alsook honderd dagen aflaat, eens op den dag te verdienen door alle geloovigen die in de Lovengenoemde kapel 3 Vader onzen, 3 Wees gegroeten en 3 Glorie zij den Vader bidden, tot dezelfde intentie. Dit alles toepasselijk aan de geloovige zielen.

— Huwelijk. — Heden Zaterdag, wordt in de parochiale kerk van Sottegem het huwelijk ingezegend van Mej. Zaire Van Helleputte, met onzen stadsgenoot M. William Vanderyst, Dokter in de Rechten.

Aan de jonggehuwden, en hunne wederzijdsche familiën, bieden wij onze oprechte heilwenschen.

In krisistijd moet men geld winnen of geld sparen. Ouders, zendt daarom uwe dochters naar de

BEROEPSSCHOOL VOOR MEISJES
Putstraat, 33-35, TONGEREN
onder toezicht van Staat en Provincie

Snijkunde - Confectie - Fijne naad.
ALGEMEENE LEERGANGEN :
Moederlaal - Fransch - Rekenen - Huishoudkunde.
DIPLOMA na volledige studie.

— **Naar Lourdes.** — Een stout proefstuk was 't zeker, de bedevaartp per fiets naar Lourdes te ondernemen, maar dat iemand zoo goed zou gelukken dat was de vraag van eenieder.

Zichter de berichten welke we ontvangen: 't Weze vooreerst geweten dat 't vertrek slechts Zondag 21 Aug. heeft plaats gehad.

1e Rit : Bouillon. — Alles goed. N ks aan velo of aan mij.

2e Rit : Châlons-sur-Marne. — De hoop in mij is verdubbeld.

3e Rit : St-Florentin. — 'k Ga zorgen voor morgen.

Wat de volgende ritten uitwijzen wachten we met ongeduld af.

— **Chr. Middenstand.** — Verleden Maandag kon onze vergadering niet doorgaan uit oorzake van 't kunstconcert van 't 1e Linie.

Voor hen die handelaar zijn is 't voorzeker belangrijk te weten wat de Sweepstake zal zijn. Alle handelaars zonder uitzondering wonen daarom de vergadering bij a.s. Maandag te 8 u. lokaal Grégoire, Steenderpoort, alwaar allen uitleg desaangaande zal gegeven worden.

GROOTE BEDEVAARTEN « VIATOR »
23, Kemmelbergiaan, 23, BRUSSEL.
Partikuliere en Huwelijksreizen — alle landen —
GROEPREIZEN
LISIEUX 8 en 21 September
LOURDES 2 en 15 September
ROME (gansch Italie) 12 Septemb.

Widoye. — **Eerste H. Mis.** — Maandag zal onze gemeente in feest zijn, ter gelegenheid van het eerste Plechtig Misoffer, opgeëigend door onzen dorpsgenoot, de Eerw. Pater Raymond Proesmans, van de Orde der Redemptoristen.

Zondag om kwart voor 5 ure, zal een stoet van flinke ruiters en schoonversierde velos den jongen priester gaan afhalen, aan de statie te Piringen. De Heer Burgemeester zal hem aldaar, namens de gemeente, het welkom toesturen, waarna men stoetgewijze naar Widoye zal trekken.

Aan de grens der gemeente zullen al de inwoners vereenigd zijn, en in aller naam zal de Heer onderwijzer het woord tot den jongen kloosterling richten. Een plechtig Lof zal vervolgens in de kerk gezongen worden.

's Maandags zal hij aan de ouderlijke woning, die te dezer gelegenheid eene bijzondere versiering ondergaan heeft, afgehaald worden, en stoetsgewijze naar de kerk geleid, waar hij om 9 u. zijne eerste Plechtig Misoffer zal opdragen. Het gelegenheidssermoon zal gepredikt worden, door den Eerw. Pater Clerinx, van Piringen, Redemptorist en neef van de moeder van den nieuwen priester.

Prachtige triomfbogen zijn opgericht en schoone versieringen in de straten der gemeente aangebracht. Al de inwoners, zonder onderscheid, hebben eraan medegewerkt ; immers de echtgenooten Proesmans, die tusschen de braafste menschen der streek mogen gerekend worden, zijn door groot en klein geacht. Hun huwelijk werd gezegend met drie kinderen, die zich alle drie aan den Heer hebben toegewijd : eene dochter trad in de Orde der Zusters Piepussen, terwijl de twee zonen in de Orde der Redemptoristen zijn getreden.

Kortom het zullen schoone en vreugdevolle dagen zijn, waaraan gansch de gemeente zal deelnemen.

Voor de vrouwen. — Alle verstandige naaisters en leermeisjes, en zorgzame huisvrouwen, schaffen zich het schoone boek « KNIPMETHODE A. B. C. » aan, omdat het onderwijs gemakkelijk verstaanbaar, klaar en juist is, en alles leert : **lijven, kleeden, rokken, mantels, ondergoed, kleingoed,** enz. — 8 deelen, 30 hoofdstukken, 100 lessen, 1000 teekeningen, 224 albumbladzijden.

Prijs : 55 fr. — Aanvraag door den **M. Fr. VAN USSEL,** leeraar, Froissartstr., 99, BRUSSEL. — Het bedrag storten op postchekrekening Nr. 22.49.47.

RECKHEIM. — Openlucht theater. — Op Zondag 28 Oogst te half vier wordt te Reckheim, door de krankge tooneelspelers van « Vreugd in Deugd » een 2e maal het grootsche treurspel « De Paradijsvloek » van Alph. Laudy in open lucht opgevoerd.

Dit machtig drama kende veel waardeering en werd vertaald in 't Duitsch, in 't Engelsch, in 't Hongaarsch en in 't Deensch. 't Werd geschreven in de jaren van den wereldoorlog om andermaal aan te toonen en dieper door te dringen in den grootschen banvloek die God eens slingerde over het gevallen menschdom.

Op onze dagen dat we zoo onrustige tijden beleven van broederhaat, klassenstrijd en wrokkende na-ijver tusschen de landen — nu overal alles wordt in 't werk gesteld om de zoete vrede te bewaren, dat ieder menschenhart smakt en zoekt naar geluk, nu komt dit stuk op den gepasten oogenblik ons de rede en oorzaak aangeven van al het lijden waaronder het menschdom gedrukt gaat. Want aan ons oog ontrolt zich het schrijend tafereel van den eeuwigen zoektocht van alle tijden en alle volkeren naar het verloren geluk.

De grond van het drama is de zonde die tweespalt bracht in heel de menschelijke orde. 't Is de mensch die zich door zijn drift laat overmeesteren, en in zijn drift zijn geluk wil zoeken en er niets vindt dan zijn ongeluk. 't Is de geschiedenis van zoo menig menschenleven in onze moderne tijd, 't was de geschiedenis van het eerste ouderpaar en menschenkinderen in de oertijden. Onze eerste ouders vonden hun bitterste straf in hun eigen kinderen, ook dat blijft nu nog bewaarheid. Draagt het menschdom nu nog de gevolgen van hun zonde, menigeen van ons draagt de gevolgen der misslagen van zijn ouders mee door 't leven. Maar ons eerste ouders vonden het geluk weer door het lijden — ook voor ons blijft geen ander weg open.

...Want tranen zijn als Paradijs-gebeden.
In tranen slechts hervindt de mensch
het Eden (prologe).

De le opvoering kende veel bijval. Daarom verwachten we op Zondag 28 Oogst veel volk. 't Spel begint stipt om 3.30 uur.

Prijzen : 7 en 5 fr.

Gij hebt gevoelige voeten.
Gij lijdt aan verkorting van een been of misvorming van de voeten.
LAAT DAN
uwe schoenen op maat maken
bij den SPECIALIST
LOUWETTE
rue des Clarisses, 21. LUIK
(Begeeft zich ten huize op aanvraag).

Retraiten voor Militieplichtigen. — 14 October aanstaande is de groote dag, waarop daaromtrent de geheele klas van 1300 militieplichtigen voor 1932 worden opgeroepen. Geen betere voorbereiding tot het kazernelven, dan het meemaken van een gesloten **retraite.**

Wij stellen dan ook met genoegen vast, dat het Retraitenhuis van Alken, getrouw aan eene reeds jarenlange traditie, andermaal een serie retraiten voor militianen heeft ingericht.

Hier volgen de datums :

1e Retraite : Zaterdag 17 September te 4 u. tot Dinsdag 20 te 11 u.

2e Retraite : Zaterdag 24 September te 4 u. tot Dinsdag 27 te 11 u.

3e Retraite : Zaterdag 1 October te 4 u. tot Dinsdag 4 te 11 u.

4e Retraite : Zaterdag 8 October te 4 u. tot Dinsdag 11 te 11 u.

Verblijfkosten voor de drie retraitedagen 45 frank.

Bij deze gelegenheid bevelen wij evenzeer de Retraite voor hoogstudenten aan die van Donsdag 28 September te 4 u. tot Vrijdag 1 October te 11 u. in hetzelfde huis doorgaat. Verblijfkosten 55 frank.

Om telcurstelling te voorkomen stelle men de inschrijving niet uit.

Adres : Retraitenhuis, Alken. — Postch. 1111.41. — Telefoon : Alken 6.

MARKTBERICHTEN,

MARKT VAN BORGLOON.

Boter de kilo 15.00 tot 16.00 fr. — Eieren de 26, 11 tot 12 00 fr. — Hennen de koppel 20 25 fr. — Kiekens de koppel 10 tot 12 — fr. — Duiven de koppel 10 tot 12 fr. — Konijnen het stuk 15 tot 25 fr. — Aardappelen 40 tot 00 fr.

MARKT VAN BILSEN.

Boter den kilo 12 tot 16. Eieren 12 tot 12 25 Hennen, het koppel 25 tot 40. Kiekens, het koppel 9 tot 14. Duiven, id. 9. tot 14 00 Konijnen, het stuk 17 tot 22,50. Loopers 200 tot 280 Biggen, 80 tot 135. Aardappelen 45 tot 55.

MARKT VAN TONGEREN.

Op de markt van verleden Donderdag waren te koop gesteld : Rundvee 000 ; Kalveren — ; Vette varkens 10 ; Loopers 204 ; Biggen 1848 ; Paarden en Veulens 000.

Boter, den kilo	**fr.**	**16.00 tot 19.00**
Eieren, de 26	**fr.**	**12 75 tot 13.50**
Konijnen	**fr.**	**24.00 tot 26 —**
Hennen, de koppel	**fr.**	**24.00 tot —.—**
Kiekens, de koppel	**fr.**	**14.00 tot 16.00**
Duiven, »	**fr.**	**8.00 tot —.—**
Tarwe, de 100 kilo	**fr.**	**60 tot 62**
Rogge, »	**fr.**	**57 tot 59**
Haver »	**fr.**	**70 tot 00**
Gerst »	**fr.**	**65 tot 00**
Aardappelen »	**fr.**	**35 tot —**
Hooi, de 1000 klos	**fr.**	**275 tot 300**
Stroo, »	**fr.**	**250 tot 265**

PAARDENMARKT te Tongeren, op Donderdag, 15 September (kermsw.

BURGERLIJKEN STAND DER STAD TONGEREN.

Van den 19 tot den 26 Augustus 1932.

Geboortens 4 — Mann. 3 — Vrouw. 1

Huwelijken 2

François-Hubert Zoomers, landbouwer, geboren te Cortessem, en Elisabeth Martens, huiswerkster.

Armand-Daniel Baillien, onderwijzer, geboren te Lauw, en Jeanne-Maria-Agnes Piette, zonder beroep, geb. te Vechmael.

Sterftens 8 — Mann. 3 — Vrouw. 5

Hubertine Raepers, 7 maanden.

Marie-Mathilde Neiss, zonder beroep, ongehuwd, 80 jaren.

Maria-Joanna Arnols, huishoudster, echtgenoote van Theodoor Vanhaeren, 59 jaren, geboren te Wintershoven.

Ida-Barbara Konings, 5 maanden.

Jean-Joseph-Godfroid Guffens, sigarenmaker, echtgenoot van Marie-Emilie Licki, 37 jaren.

Louis Raskin, 4 maanden.

Josephine-Cornelie Conjnx, zonder beroep, echtgenoote van Lambert-Joseph-Camille Arckens, 23 jaren, geboren te Werm overleden te Tessenderloo, den 22 Aug. 1932.

1 doodgeboren mannelijk.

Huwelijksaankondigingen 4

Joseph Kaufmann, scheikundige, geboren te Pepinster, en Jeanne-Marie-Antoinette Van Immerseel, zonder beroep, geboren te Audenaerde.

Hendrik Vandersmissen, handwerker, en Celina Wilsmans, huiswerkster.

Wilhelmus-Hubertus Heffels, scheikundige, geboren te Duisburg (Duitschland), en Georgette-Elisabeth-Josephe Beirlant, zonder beroep, geboren te Luik.

Joseph-Maria-Willem Cox, haarkapper, en Marie-Jeanne Verbeelen, koopvrouw in boter, verblijvende te Luik.

GOEDE MEID GEVRAAGD, Leopoldwal, 20, Tongeren.

MEID GEVRAAGD kunnende een of twee koeien melken. Adres PIERRE NYSTEN, Viaducstraat, n° 44, Tongeren.

Uit ter hand te koop
OS met KAR & GETUIG,
Al het Labeurgetuig zooals :
ploeg, eg, wel, extirpateur, fransche ploeg, hekselmachien, wanmolen, en een groote eiken vleeschkuip als nieuw.
Bij WILLEM JANS, Hovenier, *weg van 's Heeren-Elderen, TONGEREN.*

TE KOOP, nieuwe zware wagen met raders van 11 cm. Adres: Zagerij en Kistenfabriek van Herten, bij Loon.

TE KOOP een schoon **Engelsch bed** met ressort, zoo goed als nieuw en een schoon groot **kinderbed** met bak en ressort bij LAMBERT JANS, Kruisstraat, 50, Tongeren.

HET JACHTRECHT
van de ondergeteekennde onder de gemeenten Nederheim, Freeren, Mall en Sluizen **is voorbehouden**
S. DEWALLEFF, L. HENROTTE.

MENGELWERK VAN DE « POSTRIJDER »

— 8 —

Het Geheim der Narcissen

NAAR HET ENGELSCH.

De Moord der Narcissen, of om het romantischer nog te maken « Het Geheim der narcissen », zal voorzeker gedurende langen tijd nog onze lezers boeien en hun met de grootste belangstelling ieder relaas doen volgen dat wij er over zullen geven. Onze bijzonderste medewerkers zijn voor de zaak aangeduid en wij beloven onze geachte klanten dat zij van nabij de Geheimzinnige Misdaad zullen kunnen volgen. Wij herhalen, een beetje uitgebreider reeds, onze eerste tijdingen, welke in onze bijzondere uitgaven verschenen zijn :

» Een zeer goede gekende figuur uit de Londensche groote wereld, Mister Thornton Lyne, hoofd van een der belangrijkste handelsfirmas en tevens een poëet wiens verzen door critiekers zeer gewaardeerd werden, miljoenrijk en bovendien gekend om zijne liefdadigheid en menschlievende inzichten, is dood gevonden in het Hyde Park.

» De ontdekking werd in den vroegen morgen gedaan door een man die zich naar zijne dagelijksche bezigheden begaf en die dadelijk de politie inlichtte over zijne akelige ontdekking.

» Alles doet voorzien dat de ongelukkige handelsman op de wreedaardigste wijze om het leven moet gekomen zijn.

» Het was Thomas Savage, zooals wij later vernemen, een kassier van beroep, die zijn weg langheen de noodlottige plaats volgde, teneinde de haan te verkorten, die aan den grooten steenweg te zijn overgesloken welke gelijkloopend is met de Bayswater Road, opmerkzaam gemaakt werd door een soort groot pak dat daar aan den kant van het grasperk lag.

Savage naderde dan om te zien tegenover wat hij zich bevond, en ontdekte dan dat hij voor het slachtoffer stond van eene moord, welke reeds sedert eenige uren gepleegd moest geworden zijn.

» Het lichaam had geen vest of ondervest aan, doch over de borst gewonden, waarop de twee samengevouwen handen rusten, vond men het zijden nachtkleed van eene dame, dat zoo vast mogelijk aangetrokken was geworden, blijkbaar om het bloed te kunnen stelpen dat uit de wonde liep welke was toegebracht geworden, en welke zich volgens het eerste geneeskundig onderzoek een weinig links boven het hart bevond.

» Het zonderlingste van de zaak is, dat niet alleen de moordenaar zich heeft onledig gehouden met het lijk op dergelijke manier daar te plaatsen — de doode rustte er waarlijk als een lichaam op zijn doodsbed— doch dat hij bovenden nog eene handvol Narcisbloemen op de borst van zijn slachtoffer heeft nedergelegd.

» Dadelijk nadat de politie ter plaatse geweest was is het lijk weggevoerd geworden. Het vermoeden der politie is, dat de moord niet in het Hyde Park zelf gebeurd is, dat de misdaad elders werd voltrokken en dat men daarna het lijk in den eigen auto van den vermoorde naar die plaats in het Park heeft gebracht. Die auto werd immers op een honderd yards afstand van de plaats waar het lichaam gevonden werd, onbewaakt aangetroffen.

» Natuurlijk laten de gerechtsdienaars en detectieven tot heden tos niet veel van hunne vaststellingen vernemen, doch wij meenen te mogen verzekeren, dat zij op een vasten grond staan en dat zij een spoor volgen dat allerernstigst blijkt en dat weldra tot eene aanhouding leiden zal ».

Mister J. O. T. Tarling las met veel aandacht het verslag en de groote detectieve uit Shanghai viel daarna in diep gepeins. Lyne vermoord !

Het was waarlijk wel een zonderling samentreffen dat hij zelf, nog zoo kort geleden met dien zonderlingen jongman had kunnen kennis maken.

Tarling wist niets af van Lyne's privaat leven, doch volgens de inlichtingen welke hij bezat over het korte verblijf van Lyne in China en Shanghai, meende hij te mogen opmaken dat die man geenszins een vlekkeloos leventje geleid had. Hij had in China al te bezig geweest dan dat hij zijn hoofd zou gebroken hebben met de honderden kleinigheden die de groote vreugde, het ideaal van den toerist uitmaken.

Van een anderen kant herinnerde Lyne zich zeer wel dat de naam van den rijken en witten man, meer dan eens genoemd was geworden in verband met kleine schandaaltjes welke een slechte faam rond den naam van dien bezoeker hadden gebracht.

En op dit oogenblik martelde Tarling zich de hersenen om die schandalen te herinneren, om na te gaan hoe zij zich voordeden, en hoe of de man er in betrokken was.

Hij legde het dagblad nu naast zich neder en liet een diepen zucht ontsnappen, terwijl hij met een soort mismoediging in zijn zetel liggen bleef. Oh, indien hij nu eens een regelmatig lid ware geweest van Scotland Yard ! Wat een zaak zou dit voor hem geweest zijn ? Wat een faam zou ook hier spoedig zijn naam van « Menschenjager » hebben komen vergrooten. Dit was een mysterie dat waarlijk alle moeilijkheden bieden zou, een geheim zooals hij er in China zoovelen had weten te ontsluieren.

Dan gingen zijne gedachten naar het meisje waarmede hij had kennis gemaakt, naar Odette Rider. Hoe zou zij die zaak wel hebben ongenomen ? Zij zou er garsch van onder den indruk zijn naar hij meende... vol afschuw voor de daad. Het deed hem pijn, te denken dat zij maar van verof nabij zou betrokken geworden zijn in een dergelijk publiek schandaal dat er uit zou kunnen voortvloeien. En het was niet weg te praten, dat haar naam zeker en vast met deze zaak zou gemengd worden, daar het onderzoek en de ondervragingen in de Lyne's Stores weldra zouden uitwijzen dat zij de juffer was die kort tevoren nog met den patroon, Thornton Lyne getwist had.

— Bah, zegde hij met een soort van afschuw, men weet nog niets.

Hij ging dan naar de deur toe en riep zijn Chinesche medewerker. Stil als altijd kwam Ling Chu dadelijk bij het hooren van zijn naam te voorschijn.

— Ling Chu, zegde Tarling tot den Chineesch, de man met het witte gelaat is dood.

Ling Chu richtte zijne onverstoorbare oogen langzaam op den meester.

— Alle menschen gaan dood op een tijd, antwoordde de Chinaman, kalm en traag. Deze man ging vlug dood, anderen gaan traag dood. Beter nog vlug dood dan niet.

Tarling keek zijn helper met een soort van verbazing in het oog aan.

— Hoe weet gij dat de man vlug dood ging ? vroeg hij hem.

— Over deze zaak wordt veel gesproken, zegde Ling Chu even onverschillig als altoos.

— Maar niet in de Chineesche taal, ging Tarling voort, en ik meen, Ling Chu, dat gij de Engelsche taal niet verstaat of spreekt.

— Ik versta wel wat, meester, en ik spreek ook een beetje Engelsch en ik heb het nieuws in de straten vernomen.

Tarling antwoordde nu niet dadelijk meer en de Chineesche helper van den Menschenjager, bleef stil op dezelfde plaats staan wachten, tot zijn meester iets beveelen zou. De detectieve dacht weer diep na en enige oogenblikken later hervatte hij :

— Ling Chu, deze man is naar Shanghai gekomen, terwijl wij gansch waren, en er was « trouble-trouble » (geharnewar). Op zekeren dag werd hij buiten gezet uit het theehuis van Wing-Fu, waar hij heengegaan was om opium te rooken. En dan moet er ook nog iets anders geweest zijn daarginds ... iets anders... herinnert gij u niet ?

De Chinees blikte hem nu strak in de oogen, terwijl hij kalm antwoordde :

— Ik ben het vergeten. Die witte man was een slechte man, ik ben blijde dat hij dood is.

— Hm ! hm ! was alles wat er nog uit Tarlings mond kwam, en hij liet Ling gaan.

Ling Chu was de slimste van al de speurhonden welke Tarling ooit had in dienst gehad of beproefd. Nooit richtte hij den neus nog van het spoor, wanneer hij hem er maar eenmaal had opgekregen, en hij was steeds ook een der trouwste en verkleedste medewerkers geweest welke Tarling ooit gekend had.

Maar Tarling zou er nooit op geroemd hebben dat hij zijn Ling-Chu door en door kende, dat hij in zijne ziel kon lezen, zooals men dat heet en hetgeen eene kunst was welke Tarling op bijzondre wijze machtiger was dan andere. Neen bij Ling Chu was zulks het geval niet, en de detectieve wist zeer goed dat het hem onmogelijk blijven zou een hoekje van den sluier op te lichten welke hem de Chinees ook in zijn innerlijke gedachten zou laten kennen. Het was als een zwaar gordijn dat genangen was tusschen de private meeningen van den Chinaman en zijne meeningen en gedachten, in verband met zijn meester, zijn vriend en toch voor hem een vreemde.

Ook eigen volk had vaak verwonderd gestaan over de kunde van den Chineesthen opspoorder en menig veroordeelde had sich nog het arme hoofd, dat hij des anderendags zou verliezen, gemarteld met den laatsten nacht te zitten napeinzen, hoe of het toch aan Ling Chu gelukt was achter de bewijzen te geraken van de misdaad voor dewelke de schuldige veroordeeld werd. Tarling was een kunstenaar in zijn vak, Ling Chu was een geboren detectieve, een echte speurhond van zuiver ras.

Tarling ging zich terug aan tafel zetten en nam weer het dagblad op. Maar nauwelijks had hij er eenige lijnen van kunnen lezen of daar scheide de telefoonbel hem op. Vlug haakte hij af en luisterde.

Tot zijne niet geringe verwondering was het de stem van Cresswell, de helper van den gevolmachtigen commissaris van Politie, welke een beetje bemiddelaar gespeeld had op het oogenblik dat Tarling 't gedacht opvatte om naar Engeland over te komen.

— Kunt gij eens niet voor vijf minuten naar de Yard komen. Tarling ? vroeg de stem over den draad. Ik zou gaarne eens eenige woorden met u spreken over die zaak van het Hyde Park. Gij kent ze reeds, eh ?

— Wel zeker, antwoordde Tarling oogenblikkelijk, gij moogt mij binnen tien minuten op uw bureel van Scotland Yard verwachten.

In minder dan dien tijd was hij op die bestemming geraakt en bevond hij zich aldra op het bureel van voornoemde Cresswell. De reeds withaarige man die een zeker aantal jaren bleek te hebben, kwam den detectieve tegemoet met een vriendelijken lach op de lippen en stak hartelijk de hand naar den privaat-collega uit. Hij wachtte dan ook geen oogenblik om de zaak aan te vatten waarvoor men Tarling ontboden had, en waarmede deze zelf reeds zoo ingenomen was, zonder het natuurlijk te laten blijken, of te laten uitschijnen dat hij naar helpen trachtte.

(Wordt vervolgd).